

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Prophetia Apocalyptica S. Joannis Apostoli

Kircher, Heinrich

Coloniæ Agrippinæ, 1676

Initium S. Evangelii Secundum Joannem. Cum Succincto Commentariolo;
Diviso In Tres Sectiones, Sive In Novem Paragraphos.

urn:nbn:de:hbz:466:1-39100

22 (169) 25

INITIUM S. EVANGELII
SECUNDUM JOANNEM.
CUM SUCCINCTO COMMENTARIO;
DIVISO IN TRES SECTIONS,
SIVE IN NOVEM PARAGRAPHOS.

PRÆFATIUNCULA.

Oportet ut hoc Initium Evangelii sit præcipue
Mysteriis refertum cum sancta Ecclesia illud
prælegat passim; nec desint Fideles qui piè appendant
illud collo, aut secum gestent. Aperiat nobis DEUS
sensum: Domine, DAMIHI INTELLECTUM.

SECTIO I.

De Mysteriis Personarum Divinarum.

Patere te rapi omni procul terrenâ cogitatione in ady-
ta SS. TRINITATIS, quæ tibi referat fides hujus initii
Evangelii.

S. I.

Descriptio VERBI.

⁊ In Principio erat VERBUM: ⁊ VERBUM erat apud
⁊ DEUM: ⁊ DEUS erat VERBUM.

Inest vocibus singulis suum pondus.

ERAT productum ab æter- Actione immanente IN suo PRIN-
no; ita ut de illo sit perpetuo CIPIO à quo producitür: non sicut
dicere, Erat, & immutabili- alia quæ ad extra efficiuntur.

ter, ante sæcula.

Admirabili, Generatione; purissi-

Pars II.

Y mâ

mā enim tanquam VERBI quod sibi intus generat qui dicit; consimillimum cogitationi progenerantis seu proferentis.

2. Erat APUD DEUM. Persona distincta à Generante: correlata ad eundem: inseparabilis ab illo: æqualis illi: subsistens juxta & æquē atque ille.

Nam in creatis quidem Verbum, quod formant in mente, est accidens vitale: sed in DEO, in quo nequit esse accidens ullum, est Substantia & consubsistens loquenti, ipsumque audiens. Quæ est præ eminentia VERBI divini editi perfectissimā locutione vitali.

3. DEUS ERAT VERBUM. Naturā seu Deitate eādem. Hæc enim etiam est præ eminentia Generationis DEI solius, quod qui generatur Alter quidem sit à Patre, sed de cætero totus unum naturā & attributis, qui acceperit ipsummet Esse & vivere quod habet is qui generavit.

Quæ ecce est Generatio exactissima: quoniam omnis generatio viventis tendit ad alterum se producendum, communicando ei naturam quantum generans potest eandem: quod si, ut in creatis, non possit eandem individuum, saltem specie dat e-

andem. Nulla proinde alia generatio univoca est ei qua gignitur hoc VERBUM: nulla æquē naturalis, neque tam propriè dicta generatio, Filii naturalissimi omnium; utpote quæ à principio vitæ conjuncto in similitudinem sit omnium summam.

Et quidem sicut generatim omni est interno verbo commune, similitudinem esse intus expressam à dicente: Imagini quoque hoc commune, ut exhibeat ac representet prototypum: Filio ut referat Patrem tanquam alter ipse: Ita oportet ut perfectissimi sit VERBI, esse similitudinem omnimodis expressam: Imaginis perfectissimæ, representare usquequaque suum Prototypum: Filii perfectissimè generati, sic proflus referte Patrem, ut, præterquam quod sit alter & genitus, sit ipse omnino unum & id quod est Generans. Adcoque necessariò terminus divinæ Generationis est, quam excellentissimè, simul VERBUM Patris, Imago Patris, & Filius.

Summa hujus paragraphi.

Ecce quid erat VERBUM æternè:

Productum Generatione ut VERBUM immanens:

Distinctum Personalitate:

Idem Divinitate.

S. II.

Mentio TRINITATIS.

, Hoc erat in Principio apud DEUM.

1. **A**bsit ut repetitio sit otiosa, cum dicitur: APUD DEUM. Sensus enim esto: Hæ duæ Personæ, HOC arcanum VERBUM IN

suo intimo PRINCIPIO, ERANT ab æterno simul cum alia & APUD aliam tertiam, quæ etiam ipsa DEUS consors amborū Patris & Filii.

Ita

Ita ut tres Personæ unus DEUS sint ab æterno & ad invicem referantur sibi que correspondent & convivant, inexplicabili distinctione simul & unitate.

Atque hoc erat consortium Trini & Unius ab æternitate: Patris, qui est Origo & producens perenniter; Filii, qui & productus & coævus; Utriusque horum Spiritus, qui & procedens ab ambobus & coæternus.

2. Quarum Personarum TRIMUM (quod est Omnium, ut habet Philosophus: & est contubernium plenum, ut habent Canones) una est connaturalis Beatitudo, Majestas, æqualitas, amplexus Trinum & circuminfectio seu inhabitatio singularum in singulis, ac familiaritas intima: incomprehensibilis humanis personis, digna Divinis: tota ad intra, ineffabilis ad extra:

3. Et varietas mutua (citra omnem mutationem:) dum Alia producendo exultat, videns se Patrem, id est, qui habeat Filium: Alia producit & exultat æqualem se Patri: Ambobus, Pater & Filius, conspirantes; ita ut

qui Spirant sint DEUS, & qui Spiratur sit DEUS.

Ineffabili unitate communionis, & differentia Proprietatum. Pater innascibilis loquitur Filio, id est, communicat intelligentiam rerum omnium Filio nascenti & audienti. Filius simul & locutione progignitur, & est Persona quæ loquentem audit: Spiritus sanctus procedit internus velut motus amborum & impulsus sempiternus, at consubstantialis ambobus. Unaquæque Persona distincta ab Aliis; & Unaquæque in Aliâ, nusquam enim magis quam ubi est sua essentia, quæ est eadem in tribus: & qualibet Persona postulat atque in se certo modo continet Alias Personas tanquam perfectiones & complementa sibi debita.

Ego inquit Filius, in Patre, ut Verbum in dicente: & Pater in me est, ut loquens in consubstante VERBO: similiter & Spiritus sanctus ut amor in amante; & immanenter amans Pater ac Filius in consubstante amore.

Quæ sunt ineffabilia, & soli DEO experta.

§. III.

Commemoratio actionis in divinis.

Hoc erat, inquit, in Principio apud DEUM.

1. **A**sertio est, ut diximus, de illo consortio Personarum. Simul & Responso ad Questionem: quid ab æterno agebat DEUS.

Respondetur enim: Divinæ Perso-

næ agebant in & erga invicem. Pater per Intellectum, unde Filius: Ambobus Pater & Filius per Voluntatem, unde Spiritus sanctus. Pater idem per Intellectum: quia quod producit

Y 2 est

est Verbum mentis paternæ; cuius progeneratio est actio Intellectus. Ambo illi per Voluntatem: quia qui producit est Spiritus, id est, impulsus vitalis; cuius productio est actio Voluntatis.

Ergo Pater æternum generans & loquens:

VERBUM nascens æternum & audiens & repræsentans:

Persona tertia duorum intimam propensionem & conjunctionem exprimens æternum.

Pater suâ locutione semel pronuntians omnia:

Istud repræsentatione suâ enuntians simul omnia:

Illa de utriusque Spiratione accipiens & consentiens & condelectans ob communia omnia.

2. Quærebatur, quid ageret DEUS. Respondetur: actione actuosissimâ, immutabili, necessariâ; quæ est eadem ante sæcula & in sæcula: æternæ durationis, æterni fructus, & æternæ complacentiæ trium Personarum,

Generat, & Generatur:

Spirant, & Spiratur:

Locutio perpetua est, quæ propria est Patris:

Auditio perpetua est, quæ propria est Filii:

Utriusque inter se amoris est expressio perpetua, quæ propria est Spiritus sancti.

Divinè omnia & singula: perfectè omnia: & condignè, hoc est, adæquate ipsi Principio à quo proceditur, nam & is qui producit, verè DEUS; & VERBUM quod pronuntians producit, verus DEUS; & amborum pondus inclinationis, seu Spiritus, DEUS sicut ambo.

3. Hæc intra se TRINITAS operosissima, & inter se jucundissimè conversans: sufficientissimâ sibi consociatione, ac super-beatâ, & perfectissimâ utpote trium:

Patris erga Filium:

Filii erga Patrem:

Utriusque erga Spiritum sui amborum,

Pater dans Filio & imprimens:

Filius è sinu Patris excipiens & exprimens:

Spiritus sanctus possidens ab utroque, & utrumque connectens & conglutinans indissolubili conjunctione agentium & nexu inter se ac secum ipso.

AFFECTUS PIUS.

UM hæc recitas verbis S. Joannis: adora mysterium: submitte intellectum, gaude super incompre-

hensibilitate DEI; & eâ, quæ græcè dicitur *ἀράπεια*, id est, quod sibi sufficientissimus sit ab æterno.

SECTIO II.

De opere Creationis & Redemptionis.

§. I.

§. I. Creatio & lapsus Naturæ.

Omnia per ipsum facta sunt: & sine Ipso factum est nihil, quod factum est.

1. OMNIA PER VERBUM, eaque bona valde & bene FACTA SUNT: atque imprimis rationalis creatura omnis, An- eli & Homines; qui etiam conditi in statu supernaturalis gratiæ.

2. DEUS VERBUM factor est om- nium: excepto peccato; quod non est inter illa omnia, quia propriè est ni- hil: & redègit facientes creaturas in nihilum supernaturalis gratiæ acce-

ptæ; partem Angelicæ naturæ, & Hu- manam totam.

3. Cæterùm cum sit NIHIL, illud tamen est ejusmodi QUOD etiam ipsum, quamvis nihilum, suo modo & verè (prò dolor) FACTUM EST: non per VERBUM, sed contra & SI- NE VERBO; puta, talis effectus qui sit defectus & culpa cujus non est au- ctor DEUS sed vitior & vindex.

§. II.

Reparatio futura.

In Ipso vita erat: & Vita erat Lux hominum: & Lux in te- nebris lucet: & tenebræ eam non comprehenderunt.

1. VERùm IN IPSO VERBO solo Vita erat æterna, & pote- stas suscitandi ab interitu sempiterno id quod ceciderat.

ET ea VITA solorum Lux HO- MINUM: ac, relictis Angelis peccato- ribus in caligine perpetua, effulgens super genus humanum radius & de- cretum ac promissio instaurationis in VERBO!

Jamque IN TENEBRIS, quæ se expandent super universam ter- ram, cœperat per LUCERE illa LUX, inter figuras & umbram veteris Legis; cum Naturæ lumine, tum scripti.

3. At TENEBRÆ NON COM- PREHENDERUNT Lucem, quia tantæ erant ut nõllent eam capere: etenim dilexerunt homines magis te- nebras quàm Lucem.

§. III.

Missio Præcursoris.

Fuit homo missus à DEO, cui nomen erat Joannes: hic venit

in testimonium, ut testimonium perhiberet de lumine; ut omnes crederent per illum. Non erat ille Lux, sed ut testimonium perhiberet de lumine.

1. **Q**Uæ Lux ut ne diutius lateret sub umbris; ideò, præfinito tempore, palàm MISSUS FUIT HOMO A DEO, CUI NOMEN ERAT JOANNES, id est, Gratia: ut ipso nomine testaretur advenisse tempus non jam Naturæ tantùm, neque Legis quæ per Moysen data est, sed Gratia Dei.

2. HIC VENIT IN eum finem, ut TESTIMONIUM ferret DE adventu Lucis manifesto, quæ suo LU-

AFFECTUS PIUS.

Inter recitandum subde te Creatori: eidem qui & ex nihilo peccati eruit

MINE ab se diffuso dispultura esset tenebras mundi humani; UT OMNES CREDERENT PER ILLUM:

3. At non in illum tamen (hominem Joannem;) qui error significanter est coarguendus Judæorum, quia NON ILLE LUX, prout elegerant errare, SED UT TESTIMONIUM PERHIBERET DE LUMINE alterius in quem intendebat jam exortum & præsentem.

te: abjice opera tenebrarum, & ambula in lumine Gratia ejus.

SECTIO III.

De Persona divina Incarnatione.

§. I.

Adventus in Mundum.

Erat Lux vera quæ illuminat omnem hominem venientem in hunc mundum. In mundo erat; & mundus per ipsum factus est: & mundus eum non cognovit. In propria venit: & sui eum non receperunt.

1. **E** RAT LUX VERA QUÆ ILLUMINAT OMNEM HOMINEM VENIENTEM IN HUNC MUNDUM. Venit enim unusquisque cum sua propria caligine cui originaliter involvitur, ita ut omni homini opus sit illuminati.

2. Utique IN MUNDO ERAT ut DEUS; ET MUNDUS PER IPSUM FACTUS EST: ut merito debuerit ex iis quæ facta sunt cognosci Creator, Deitate suâ & Creatione. Sed enim MUNDUS EUM NON COGNOVIT.

3. Insu-

3. Insuper etiam VENIT ut Homo, atque IN sua PROPRIA, in terram & ad populum cui proprie & primò fuerat promissus & expectatus Redemptor seu Instaurator. ET ecce illi quamvis SUI EUM, cum advenisset ac testimonium ei tale perhiberetur, NON RECEPERUNT!

§. II.

Receptio in Mundo.

1. Quotquot autem receperunt eum, dedit eis potestatem filios DEI fieri; his qui credunt in nomine eius. qui non ex sanguinibus, neque ex voluntate carnis, neque ex voluntate viri, sed ex DEO nati sunt.

1. QUOTQUOT AUTEM, seu ex paucis reliquiis Judæorum, seu ex Gentilibus longè lateque, RECEPERUNT EUM, DEDIT EIS POTESTATEM FILIOS DEI FIERI; HIS QUI verè CREDUNT IN NOMINE EJUS, eâ fide quæ per charitatem operatur.

NIBUS, peccato in quo nati sumus totinos & cui obnoxii: NEQUE EX VOLUNTATE CARNIS, quæ corrupta est in sua propagine ac propensa ad malum concupiscendum: NEQUE EX VOLUNTATE VIRI, quæ impos & liberum arbitrium insufficiens:

2. Porro hæc professio fidei, & adoptio filiorum, donum DEI est. NON enim hi filii procreati EX SANGUI-

3. SED EX DEO NATI SUNT, novâ per Christum & gratuitâ prorsus regeneratione; vi cujus nominantur Filii DEI & sunt.

§. III.

Tota Oeconomia VERBI Incarnati.

1. Et VERBUM caro factum est: & habitavit in nobis. Et vidimus gloriam ejus, gloriam quasi Unigeniti à Patre, plenum gratiæ & veritatis.

1. ET ecce unde consequatur potestas, de qua dictum est, Filiorum DEI. ET enim ex quo Filius DEI DEUS factus est homo, consequens est ut homines fiant Filii DEI. debemus hoc acceptum ferre VERBO quod CARO FACTUM EST; per factam videlicet assumptionem, id est,

hypostaticam unionem, Naturæ humanæ ad Personalitatem VERBI. ET HABITAVIT IN NOBIS; homo propter nos, his nobiscum in terris visus & conversatus: docendo nos magna: patrandò inter nos mira: patiendo pro nobis ardua; similis nobis mortalibus.

2. ET

2. ET nos sumus qui VIDIMUS GLORIAM EJUS: non soli tunc discipuli qui primi annuntiaverunt; sed & nos posteri quibus annuntiatum est, qui vidimus deinceps majora. gloriam quæ decebat UNIGENITUM naturalem A PATRE: clarificante eum per sua miracula olim & prædicationem; per exaltationem in Cruce & copiosam Redemptionem; per & Resurrectionem talem & Ascensio-

nem; quæ viderunt isti: per & sequentia Signa & conversionem orbis, quam nos videmus & applaudimus.

3. PLENUM, nam ab ejus plenitudine manat in mundum redemptum seu instauratum, *GRATIÆ ET VERITATIS*: Gratia quidem, quæ omnibus ecce offertur: Veritatis, quæ omnibus annuntiat in universo mundo.

A F F E C T U S P I U S.

Qui hæc recitas, comparere ingrato Mundo: exardescere zelo filiorum DEI ac desiderio adoptionis quam plurimorum: profundissime te

inclina & immerge in abyssum contemplationis & amoris Incarnati VERBI, & exurgens exulta de gloria illius.

C O R O L L A R I U M.

Quod est instar Indiculi.

Continentur in hoc Initio Evangelii.

1.	Mysterium Personarum divinarum.	_____	In Principio &c.
2.	Creatio,	_____	Omnia per Ipsum &c.
	& lapsus naturæ creatæ.	_____	Sine Ipso &c.
3.	Placitum reparationis humanæ.	_____	In Ipso Vita &c.
4.	Tempus vetus umbrarum.	_____	Lux in tenebris &c.
5.	Tempus novum gratiæ,	_____	Fuit homo &c.
	Et officium Præcursoris.	_____	Hic venit &c.
6.	Judæorum ad horam exultatio vana.	_____	
	Et error in persona Præcursoris.	_____	Non erat ille &c.
7.	In promptu salus omnibus hominibus.	_____	Erat Lux vera &c.
8.	Quem Creatorem suum Mundus non agnoscit,	_____	In Mundo erat &c.
	Illum nec Redemptorem Judæi voluerunt.	_____	In propria &c.
9.	Recipientibus adoptio in filios DEI,	_____	Quotquot autem &c.
	Per fidem in eum	_____	His qui credunt &c.
	Et regenerationem ex DEO gratis,	_____	Qui non ex &c.
10.	Incarnatio VERBI.	_____	
	Et Conversatio in terris.	_____	Et VERBUM caro &c.
11.	Gloria ejus manifesta oculis omnium.	_____	Et vidimus &c.
12.	Fructus ejus abundantia gratiæ,	_____	
	Et propagatio veritatis.	_____	Plenum &c.

F I N I S.